

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 30 Ιουνίου 2020
(OR. en)

9208/20

Διοργανικός φάκελος:
2020/0134(NLE)

JAI 542
FRONT 183
VISA 72
SAN 221
MI 205
TRANS 286
COMIX 296

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία
Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

Θέμα: Σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού

2020/0134 (NLE)

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ
και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία β) και ε) και το άρθρο 292, πρώτη και δεύτερη περίοδος,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 16 Μαρτίου 2020 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση¹ με την οποία συνιστούσε τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών από τρίτες χώρες στον χώρο ΕΕ+² για ένα μήνα. Στις 17 Μαρτίου 2020 οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της ΕΕ συμφώνησαν να εφαρμοστεί ο προσωρινός περιορισμός στα μη αναγκαία ταξίδια, ο οποίος εφαρμόστηκε επίσης από τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν.
- (2) Στις 26 Μαρτίου 2020 οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμφώνησαν να εφαρμοστεί συντονισμένος προσωρινός περιορισμός στα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ λόγω της πανδημίας COVID-19.

---

¹ COM(2020) 115, 16 Μαρτίου 2020.

² Ο «χώρος ΕΕ+» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη του χώρου Σένγκεν (συμπεριλαμβανομένων της Βουλγαρίας, της Κροατίας, της Κύπρου και της Ρουμανίας), καθώς και τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν. Περιλαμβάνει επίσης την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, εάν αποφασίσουν να ευθυγραμμιστούν.

- (3) Στις 8 Απριλίου 2020³ και στις 8 Μαΐου 2020⁴ η Επιτροπή εξέδωσε δύο επακόλουθες ανακοινώσεις, σε καθεμιά από τις οποίες συνιστάται η παράταση των περιορισμών των μη αναγκαίων ταξιδιών κατά ένα μήνα. Όλα τα κράτη μέλη Σένγκεν, καθώς και τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν (εφεξής «κράτη μέλη»), αποφάσισαν να εφαρμόσουν αυτές τις παρατάσεις, η τελευταία από τις οποίες έληξε στις 15 Ιουνίου 2020.
- (4) Στις 15 Απριλίου 2020 η Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θέσπισαν «κοινό ευρωπαϊκό χάρτη πορείας για την άρση των μέτρων ανάσχεσης της πανδημίας COVID-19»⁵. Στον εν λόγω χάρτη πορείας καθορίζεται προσέγγιση δύο σταδίων σύμφωνα με την οποία οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα θα πρέπει να αρθούν με συντονισμένο τρόπο. Στη συνέχεια, αναμένεται να χαλαρώσουν οι προσωρινοί περιορισμοί στα εξωτερικά σύνορα και να επιτραπούν στους μη μόνιμους κατοίκους της ΕΕ τα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ. Η άρση του ταξιδιωτικού περιορισμού στα εξωτερικά σύνορα θα πρέπει να πραγματοποιηθεί μετά την άρση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα από τα κράτη μέλη ή παράλληλα με αυτήν.
- (5) Κατά τις διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη επιβεβαιώθηκαν η ανάγκη για περαιτέρω σύντομη παράταση των υφιστάμενων περιορισμών στα εξωτερικά σύνορα και η σημασία μιας συντονισμένης προσέγγισης σε ό,τι αφορά τη σταδιακή άρση τους.
- (6) Στις 11 Ιουνίου 2020 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση⁶ στην οποία συνιστάται να παραταθεί ο περιορισμός των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ έως τις 30 Ιουνίου 2020 και καθορίζεται προσέγγιση για τη σταδιακή άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ από την 1η Ιουλίου 2020. Όλα τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει την περαιτέρω παράταση έως τις 30 Ιουνίου.
- (7) Εν τω μεταξύ πραγματοποιήθηκαν συζητήσεις μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τα εφαρμοστέα κριτήρια και την ακολουθητέα μεθοδολογία.
- (8) Η παρούσα σύσταση εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της ευθύνης των κρατών μελών να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν το άρθρο 6 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν⁷, στο οποίο καθορίζονται οι προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να φέρουν την ευθύνη για την αξιολόγηση, κατά περίπτωση, του κατά πόσον ένας υπήκοος τρίτης χώρας θεωρείται απειλή για τη δημόσια υγεία. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν τη στενή συνεργασία μεταξύ των αρχών συνοριοφυλακής και των παρόχων υπηρεσιών μεταφοράς.

---

³ COM(2020) 148, 8 Απριλίου 2020.

⁴ COM(2020) 222, 8 Μαΐου 2020.

⁵ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0417\(06\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0417(06)&from=EN)

⁶ COM(2020) 399, 11 Ιουνίου 2020.

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1.

- (9) Οι συνοριακοί έλεγχοι εξυπηρετούν τα συμφέροντα όχι μόνον του κράτους μέλους στα εξωτερικά σύνορα του οποίου διεξάγονται, αλλά όλων των κρατών μελών που έχουν καταργήσει τους ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνήσουν για τον συντονισμό των μέτρων που λαμβάνονται στα εξωτερικά σύνορα προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του χώρου Σένγκεν. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ξεκινήσουν την άρση του προσωρινού περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ με συντονισμένο τρόπο. Σε πρώτο στάδιο, η εν λόγω άρση θα πρέπει να εφαρμοστεί στους κατοίκους των τρίτων χωρών που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της παρούσας σύστασης. Ο κατάλογος αυτός θα πρέπει να ενημερώνεται τακτικά.
- (10) Οι αποφάσεις για την πιθανή άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επιδημιολογική κατάσταση εντός της ΕΕ, δηλαδή τον μέσο αριθμό κρουσμάτων της νόσου COVID-19 κατά τις τελευταίες 14 ημέρες και ανά 100 000 κατοίκους.
- (11) Ο Διεθνής Υγειονομικός Κανονισμός (2005) («ΔΥΚ»), που εγκρίθηκε από την πενητηκοστή όγδοη Παγκόσμια Συνέλευση για την Υγεία στις 23 Μαΐου 2005, ενίσχυσε τον συντονισμό της ετοιμότητας και της αντίδρασης σε έκτακτη κατάσταση διεθνούς βεληνεκούς στον τομέα της δημόσιας υγείας μεταξύ των κρατών μερών της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ), στα οποία περιλαμβάνονται όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης. Στο πλαίσιο παρακολούθησης του ΔΥΚ προσδιορίζονται βασικές ικανότητες για τη δημόσια υγεία που πρέπει να διατηρούν τα κράτη που συμμετέχουν στην ΠΟΥ. Τα δεδομένα που υποβάλλουν περιοδικά οι χώρες βάσει του εν λόγω πλαισίου μπορούν να αξιοποιηθούν για την κατάρτιση συνολικής βαθμολογίας που θα χρησιμεύει ως ένδειξη για τη συνολική ικανότητα απόκρισης.
- (12) Η αποτελεσματικότητα των αποφάσεων για την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ εξαρτάται από τη συντονισμένη εφαρμογή τους από τα κράτη μέλη, για όλα τα εξωτερικά σύνορα. Ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να αποφασίζει μονομερώς την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ για συγκεκριμένη τρίτη χώρα προτού η άρση του περιορισμού για τη συγκεκριμένη χώρα αποφασιστεί με συντονισμένο τρόπο και από τα άλλα κράτη μέλη. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται, με πλήρη διαφάνεια, να προβούν σε σταδιακή μόνον άρση των ταξιδιωτικών περιορισμών για τις χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.
- (13) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας σύστασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα σύσταση αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας σύστασης, σχετικά με την εφαρμογή της.

- (14) Η παρούσα σύσταση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου⁸· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοσή της και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (15) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/EK του Συμβουλίου⁹.
- (16) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/EK¹⁰, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/EK του Συμβουλίου¹¹.
- (17) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/EK¹² σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/EE¹³.

---

⁸ Απόφαση 2002/192/EK του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁹ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

¹⁰ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

¹¹ Απόφαση 2008/146/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

¹² ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

¹³ Απόφαση 2011/350/EE του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

- (18) Το νομικό καθεστώς της παρούσας σύστασης, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 13 έως 17, δεν θίγει το γεγονός ότι είναι αναγκαίο όλα τα κράτη μέλη, προς όφελος της ορθής λειτουργίας του χώρου Σένγκεν, να αποφασίσουν σχετικά με την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ με συντονισμένο τρόπο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

1. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να άρουν σταδιακά τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ από την 1η Ιουλίου 2020 με συντονισμένο τρόπο αναφορικά με τους κατοίκους των τρίτων χωρών που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

Για τον προσδιορισμό των τρίτων χωρών για τις οποίες θα πρέπει να αρθεί ο ισχύων περιορισμός των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ, θα πρέπει να εφαρμοστούν η μεθοδολογία και τα κριτήρια που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής¹⁴, της 11ης Ιουνίου 2020, με τίτλο «Τρίτη αξιολόγηση της εφαρμογής του προσωρινού περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ». Τα κριτήρια αφορούν την επιδημιολογική κατάσταση και τα μέτρα ανάσχεσης, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης φυσικής απόστασης, καθώς και τις οικονομικές και κοινωνικές παραμέτρους, και εφαρμόζονται σωρευτικά.

2. Αναφορικά με την επιδημιολογική κατάσταση, οι τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι θα πρέπει να πληρούν ιδίως τα ακόλουθα κριτήρια:

- ο αριθμός νέων κρουσμάτων COVID-19 κατά τις τελευταίες 14 ημέρες και ανά 100 000 κατοίκους να πλησιάζει ή να μην υπερβαίνει τον μέσο όρο της ΕΕ, ως έχει στις 15 Ιουνίου 2020·
- η τάση των νέων κρουσμάτων κατά την ίδια περίοδο σε σύγκριση με τις προηγούμενες 14 ημέρες να διατηρείται σταθερή ή να μειώνεται· και
- η συνολική αντιμετώπιση της νόσου COVID-19, λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με πτυχές όπως οι δοκιμές, η επιτήρηση, η ιχνηλάτηση των επαφών, η ανάσχεση, η θεραπευτική αγωγή και η αναφορά κρουσμάτων, καθώς και την αξιοπιστία των διαθέσιμων πληροφοριών και πηγών δεδομένων, και, εάν χρειάζεται, τον συνολικό μέσο όρο για το σύνολο των παραμέτρων του Διεθνούς Υγειονομικού Κανονισμού (ΔΥΚ). Θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τις αντιπροσωπίες της ΕΕ βάσει του καταλόγου ελέγχου που παρατίθεται στο παράρτημα της ανακοίνωσης της 11ης Ιουνίου 2020.

3. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το κατά πόσον ο προσωρινός περιορισμός στα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ ισχύει για υπήκοο τρίτης χώρας, ο καθοριστικός παράγοντας θα πρέπει να είναι η διαμονή σε τρίτη χώρα για την οποία έχουν αρθεί οι περιορισμοί στα μη αναγκαία ταξίδια (και όχι η ιθαγένεια).

---

¹⁴ COM(2020) 399, 11 Ιουνίου 2020.

4. Κάθε δύο εβδομάδες ο κατάλογος των τρίτων χωρών του παραρτήματος I θα πρέπει να επανεξετάζεται και, κατά περίπτωση, να επικαιροποιείται, από το Συμβούλιο, κατόπιν στενής συνεννόησης με την Επιτροπή, τους αρμόδιους οργανισμούς και τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΕΕ μετά από συνολική αξιολόγηση με βάση τη μεθοδολογία, τα κριτήρια και τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί μπορούν να αίρονται ή να επιβάλλονται εκ νέου, εν όλω ή εν μέρει, για συγκεκριμένη τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται ήδη στο παράρτημα I, συναρτήσει των μεταβολών σε ορισμένες από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται ανωτέρω και, κατά συνέπεια, στην αξιολόγηση της επιδημιολογικής κατάστασης. Σε περίπτωση ταχείας επιδείνωσης της κατάστασης σε τρίτη χώρα, οι αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται ταχέως.

5. Σε περίπτωση που εξακολουθούν να ισχύουν προσωρινοί ταξιδιωτικοί περιορισμοί για τρίτη χώρα, οι ακόλουθες κατηγορίες προσώπων θα πρέπει να εξαιρούνται από τον ταξιδιωτικό περιορισμό, ανεξάρτητα από τον σκοπό του ταξιδιού:

α) οι πολίτες της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι, δυνάμει συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και των εν λόγω τρίτων χωρών, αφετέρου, απολαύουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμων με τα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, καθώς και τα αντίστοιχα μέλη των οικογενειών τους¹⁵.

β) οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες δυνάμει της οδηγίας για τους επί μακρόν διαμένοντες¹⁶, τα πρόσωπα που αντλούν το δικαίωμα διαμονής από άλλες ενωσιακές οδηγίες ή το εθνικό δίκαιο ή που κατέχουν εθνικές θεωρήσεις μακράς διάρκειας, καθώς και τα αντίστοιχα μέλη των οικογενειών τους.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, όπως να απαιτούν από τα πρόσωπα αυτά να υποβληθούν σε αυτοαπομόνωση ή παρόμοια μέτρα κατά την επιστροφή τους από τρίτη χώρα για την οποία διατηρείται ο προσωρινός ταξιδιωτικός περιορισμός, με την προϋπόθεση ότι επιβάλλουν τις ίδιες απαιτήσεις στους δικούς τους υπηκόους.

Επιπλέον, τα αναγκαία ταξίδια θα πρέπει να επιτρέπονται για τις ειδικές κατηγορίες ταξιδιωτών με ουσιώδη καθήκοντα ή ανάγκες που παρατίθενται στο παράρτημα II¹⁷. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετα μέτρα ασφάλειας για τους ταξιδιώτες αυτούς, ιδίως όταν το ταξίδι τους έχει ξεκινήσει από περιοχή υψηλού κινδύνου.

Ο κατάλογος των ειδικών κατηγοριών ταξιδιωτών με ουσιώδη καθήκοντα ή ανάγκες που παρατίθεται στο παράρτημα II μπορεί να επανεξετάζεται από το Συμβούλιο, σε στενή συνεννόηση με την Επιτροπή, ανάλογα με τις κοινωνικές και οικονομικές παραμέτρους, καθώς και τη συνολική αξιολόγηση της εξέλιξης της επιδημιολογικής κατάστασης με βάση τη μεθοδολογία, τα κριτήρια και τις πληροφορίες που αναφέρονται ανωτέρω.

¹⁵ Όπως ορίζεται στα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

¹⁶ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.

¹⁷ [Βλ. επίσης τις ανακοινώσεις της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου (COM(2020) 115) και της 11ης Ιουνίου 2020 (COM(2020) 399), καθώς και τις οδηγίες της 30ής Μαρτίου 2020 (C(2020) 2050, 30 Μαρτίου 2020).]

6. Για την άρση του προσωρινού περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ όσον αφορά τις τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η αμοιβαιότητα τακτικά και κατά περίπτωση.
7. Ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να αποφασίζει την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ για συγκεκριμένη τρίτη χώρα προτού υπάρξει συντονισμός της άρσης του περιορισμού σύμφωνα με την παρούσα σύσταση.
8. Οι κάτοικοι της Ανδόρας, του Μονακό και του Βατικανού/Αγίας Έδρας θα πρέπει να νοούνται ως μόνιμοι κάτοικοι της ΕΕ για τους σκοπούς της παρούσας σύστασης.
9. Η παρούσα σύσταση θα πρέπει να εφαρμοστεί από όλα τα κράτη μέλη σε όλα τα εξωτερικά σύνορα.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

Παράρτημα Ι

Τρίτες χώρες τους κατοίκους των οποίων δεν θα πρέπει να αφορά ο προσωρινός περιορισμός στα εξωτερικά σύνορα των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ

1. ΑΛΓΕΡΙΑ
2. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
3. ΚΑΝΑΔΑΣ
4. ΓΕΩΡΓΙΑ
5. ΙΑΠΩΝΙΑ
6. ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ
7. ΜΑΡΟΚΟ
8. ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ
9. ΡΟΥΑΝΤΑ
10. ΣΕΡΒΙΑ
11. ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ
12. ΤΑΪΛΑΝΔΗ
13. ΤΥΝΗΣΙΑ
14. ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

15. ΚΙΝΑ*

* με την επιφύλαξη της επιβεβαίωσης αμοιβαιότητας

Παράρτημα II

Ειδικές κατηγορίες ταξιδιωτών με ουσιώδη καθήκοντα ή ανάγκες:

- i. επαγγελματίες του τομέα της υγείας, ερευνητές στον τομέα της υγείας και επαγγελματίες του τομέα της φροντίδας ηλικιωμένων·
- ii. μεθοριακοί εργαζόμενοι·
- iii. εποχικά εργαζόμενοι στη γεωργία·
- iv. προσωπικό του τομέα των μεταφορών·
- v. διπλωμάτες, προσωπικό διεθνών οργανισμών και άτομα που έχουν προσκληθεί από διεθνείς οργανισμούς, η φυσική παρουσία των οποίων απαιτείται για την εύρυθμη λειτουργία των εν λόγω οργανισμών, στρατιωτικό προσωπικό, εργαζόμενοι στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας και προσωπικό πολιτικής προστασίας για την άσκηση των καθηκόντων τους·
- vi. διερχόμενοι επιβάτες·
- vii. επιβάτες που ταξιδεύουν για επιτακτικούς οικογενειακούς λόγους·
- viii. ναυτικοί·
- ix. πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας ή για άλλους ανθρωπιστικούς λόγους·
- x. υπήκοοι τρίτων χωρών που ταξιδεύουν για λόγους σπουδών·
- xi. εργαζόμενοι υψηλής εξειδίκευσης από τρίτες χώρες, αν η απασχόλησή τους είναι απαραίτητη από οικονομική άποψη και η εργασία δεν μπορεί να αναβληθεί ή να πραγματοποιηθεί στο εξωτερικό.